

disse Fag, men det er ikke nogen Nødvendighed, hvis man skulde foretrække at betro Undervisningen i et eller flere af disse Fag til en anden.

Til § 4.

For at have Kontrol med, at Undervisningsplanerne for disse Særklasser udarbejdes paa en saadan Maade, at bl. a. de i § 3 nævnte Fag faar et rimeligt Timetal og for i saa Henseende at følge ensartede Regler ved alle tysksprogede Skoler, foreslaas det, at Undervisningsplanerne, der efter den gældende Lovgivning godkendes af Skoledirektionerne, fremtidig skal godkendes af Undervisningsministeren.

Til § 5.

Med Hensyn til Privatskolerne bemærkes, at der hidtil har været Adgang til Oprettelse af tysksprogede Privatskoler paa samme Maade og med samme Rettigheder — herunder Statstilskud — som i det øvrige Land. Denne Ret ønsker man bevaret, men man anser det for rigtigt, at der stilles den bestemte Fordring til de tysksprogede Privatskoler, at der gives fyldestgørende Undervisning i Dansk — skriftlig og mundtlig — samt at der føres et mere effektivt Tilsyn baade med de tysksprogede Privatskoleers Oprettelse og Drift end Tilfældet er med Hensyn til Privatskoler i det øvrige Land.

Det foreslaas i saa Henseende, at Lærerne skal godkendes af Undervisningsministeren, før de kan paabegynde Undervisningen i en Privatskole. Man ønsker ikke at stille Krav om en bestemt Uddannelse for Privatskolelærere ej heller foreskrive, at de skal have dansk Indfødsret, men man mener at maatte kunne forlange, at de ikke tidligere er optraadt mod den danske Stat eller som ivrige Forkæmpere for en Samfundsordning, som ikke stemmer med dansk Opfattelse. Lærere, som i Henhold til Dom er fjernet fra den offentlige Skole, kan ikke godkendes som Lærere ved Privatskolerne.

Viser den paagældende Lærer sig senere at virke paa en Maade, der ikke stemmer med disse Krav, kan Godkendelsen igen tilbagekaldes.

Lære- og Læsebøger, der benyttes i de tysksprogede Privatskoler — herunder Skolebogsamlingerne — skal være godkendt af Undervisningsministeriet, idet Ministeriet udsender et Cirkulære

med Angivelse af, hvilke Bøger der autoriseres som Læse- og Lærebøger i de forskellige Fag i de tysksprogede Privatskoler.

Med Hensyn til Skolebogsamlinger vil Sagen formentlig kunne ordnes derigennem, at alle Bøger, der er udkommet efter 1933, måa udskilles af Bogsamlingerne.

Endelig skal Skolens Undervisningsplan godkendes af Skoledirektionen, saaledes at man kan sikre sig, at der indrømmes de danske Fag et tilstrækkeligt Timetal.

Der er ingen Forskrift om, at Undervisningen i dansk Sprog, Historie og Geografi skal gives af danske Lærere, men i Kravet om, at en Privatskole skal give en Undervisning, der staar Maal med, hvad der almindeligt kræves i Folkeskolerne, ligger, at den i de tysksprogede Særklasser givne Undervisning maa være Norm for, hvad der kan kræves af Privatskolerne, og en Historieundervisning, der med Hensyn til Danmark giver væsentlig mindre, end hvad den danske Folkeskole kræver, maa betragtes som underlødige og kan medføre, at Børnene maa henvises til den offentlige Skole. Det samme maa gælde en Undervisning i dansk Sprog, saaledes at denne ikke kan betragtes som fyldestgørende, hvis de paagældende Børn, der jo saa godt som alle taler Dansk, ikke har lært at læse og skrive Dansk tilfredsstillende.

Mindretallet (Stærmosen) har fremsat følgende Bemærkninger med Hensyn til Forslaget om midlertidig Lukning af alle tyske Privatskoler:

»Af praktiske Grunde foreslaas, at den tysksprogede Privatskoleundervisning i Sønderjylland, som for Tiden er standset, holdes standset, indtil den fremtidige Skoleordning for det tyske Mindretal kan endeligt fastlægges.

De tyske Privatskoler er — for Fler-tallets Vedkommende — blevet anvendt som nationalsocialistiske Propagandacentrer og ikke som Skoler og Hjemsteder for den folkelige tyske Kultur, som Mindretallet med Rette kan pleje.

Undervisningen har været illoyal overfor den danske Herbergsstat i en saadan Grad, at denne Undervisning maa betegnes som Opdragelse til Højforræderi imod Staten.

Privatskolerne og deres Forældre-